

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 23

1. DECEMBER 1927

76. AARGANG

**TALE AF ASS. HISTORIESKRIVER
ANDREW JENSON**

ved Foraarskonferencen 1927 i Salt Lake City.

Lige for Kristus opsteg til Himmelen, talte han følgende Ord til sine Apostle: »Mig er given al Magt i Himmelen og paa Jorden. Gaar derfor hen og lærer alle Folk og dober dem i Navnet Faderens og Sonnens og den Helligaands; og lærer dem at holde alt det, jeg har befalet eder, og se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.« (Matt. 28: 18—20.)

I Lydighed til denne Befaling prædikede de gamle Apostle og andre Evangeliet, først i Palæstina og senere i de omliggende Lande. Apostelen Paulus, Hedningernes Apostel, var den første Missionær, saavidt Historien beretter, der vidnede om den opstandne Frelser i Syrien, Lilleasien, Grækenland, Italien etc. Man véd ikke, i hvor mange Lande den tidligere kristne Kirkes Missionærer virkede, men det er et bevist Faktum, at de prædikede i de fleste, om ikke i alle de Lande, der grænsede til Middelhavet. Nogle Legender fortæller, at Thomas og andre forkyndte Evangeliet i England og i det langt

bortliggende Indien. Det maa imidlertid erindres, at Verden paa den Tid ikke var saa kendt af Menneskene som den er i Dag. Amerika for Eksempel var sandsynligvis ikke kendt af Folket, som levede i den østlige Verden, ikke heller var den sydlige Del af Afrika kendt af Nationerne i de nordlige Lande før Aarhundreder senere.

Engelen, der var bestemt til at genoprette Evangeliet paany i vore Dage, er af Johannes den Aabenbarer omtalt i følgende Ord: »Og jeg saa en anden Engel flyve midt igennem Himmelen, som havde et evigt Evangelium at forkynde dem, som bor paa Jorden, og alle Slægter og Stammer og Tungemaal og Folk; som sagde med høj Røst, frygter Gud og giver ham Ære, thi hans Doms Time er kommen; og tilbeder den, som har gjort Himmelen og Jorden og Havet og Vandenes Kilder.« (Aab. 14: 6, 7.)

Medens vi af disse Ord forstaar, at denne Engel havde det evige Evangelium at forkynde til dem, der bor paa Jorden, saa maa det dog ikke blive forstaaet, at han personlig ved hans egen Røst eller ved hans egen Kraft skulde proklamere det til alle og enhver. Den naturlige Slutning er, at dødelige Mennesker vilde blive kaldet, ligesom i alle tidligere Uddelinger, til at gøre Missionsarbejde iblandt deres Medmennesker. Saaledes var det, da Joseph Smith blev udvalgt som et Redskab i Herrens Haand for at indføre en ny Uddeling. Saa snart han var blevet begunstiget med et herligt Syn, tidlig paa Faraaret 1820 (i hvilket han saa Faderen og Sønnen), bar han sit Vidnesbyrd om, hvad han havde set og hort. Efterhaanden modtog han flere Besøg af Engelen Moroni, i hvis Tilsynekomst de Sidste Dages Hellige ser Opfyldelsen af Johannes Forkyndelse. Flere Aar hengik, igennem hvilke hellige Sendebud genoprettede Præstedømmet paa Jorden under Medvirkning af Joseph Smith og Oliver Cowdery, og saa snart som Kirken var organiseret, paabegyndtes Missionsarbejdet. Medens Oliver Cowdery er anerkendt for at være den Ældste, som holdt den første evangeliske Tale i denne Uddeling, er

det kun rimeligt, at Profeten Joseph Smith er kaldet den første Sidste Dages Helliges Missionær; thi lige siden han i 1820 modtog sit første Syn, undlod han ikke, i Midten af svære Forfølgelser og Lidelser, at bære sit virkningsfulde Vidnesbyrd, at han havde samtalen med Engle og var udvalgt af Herren til at udføre en ny evangelisk Husholdning.

Ved en omhyggelig Studering af ældre historiske, kirkelige Dokumenter har vi været istand til at konstatere, at Kirken i 1830 har udsendt mindst 16 Missionærer, heri indbefattet Joseph Smith og Oliver Cowdery. Desforuden har David Whitmer, Samuel H. Smith, Joseph Smith sen., Don Carlos Smith, Parley P. Pratt, Hyrum, Hewel Knight, Richard Ziba Peterson, Peter Whitmer jr., Sidney Rigdon, Frederick G. Williams, John Murdoc og Orson Pratt udført Missionsarbejde i flere Stater i 1830. Optegnelserne viser tillige, at 48 Missionærer var udsendt fra Kirkens Hovedkvarter i 1831, 72 var udsendt i 1832, 41 i 1833, 111 i 1834 og saa fremdeles.

Indtil 1837 var Ældsternes Forkyndelse indskrænket til de Forenede Stater og Kanada; men i 1837 aabnede Heber C. Kimball og andre et stort Missionsarbejde i Storbritannien, som siden den Tid uafbrudt har været fortsat paa de Britiske Oer. I 1843 blev de første Missionærer kaldet til at forkynde det gengivne Evangelium til Folk, der ikke forstod det engelske Sprog. Jeg henfører her til Society Øernes Mission, som var aabnet tidlig i Foraaret 1844 af Noah Rogers, Addison Pratt og Benjamin F. Grouard, som i 1843 blev kaldet som Missionærer til disse Oer. To eller tre Tusinde af de Indfødte blev snart efter knyttet til Kirken.

Under de Helliges Udvandring fra Nauvoo i 1846 og 1847 stod Missionsarbejdet omtrent stille, idet at mange af de unge Brødre, som tidligere havde været beskæftiget i Missionsmarken, var bleven indrulleret i Pionerernes Rækker eller indrulleret som Soldater i Mormon-Bataillon, men efter at de Hellige havde fundet et vedvarende Hjem i Klippebjergenes Dale, blev Missionsarbejdet atter taget op med Kraft og havde

megen Sukces. Og da var det, at de første Missionærer blev kaldet til det europæiske Fastland og ligeledes til Hawaiian Øerne. Snart efter blev Grene af Kirken organiseret i flere af de europæiske Lande og Missioner oprettet, af hvilke de fleste har eksisteret til denne Dag. I det Hele har Kirken oprettet ca. 40 særskilte Missioner, som har været kendt under følgende Navne: De Forenede Staters, Kanada, Palæstina, Tahitian, Tysk, Maltese, West Indien, Svejts, Island, Sydafrika, Gibraltar, Kinesiske, Ny Zealand, Siam, Nederland, Samoa, Østrig, Finland, Mexiko, Tyrkiet, Tonga, Belgien, Japan, Armenien etc.

Missionærarbejdet i de Forenede Stater har været inddelt i flere forskellige Missioner, af hvilke enhver indbefatter flere Stater, saasom de Østlige Staters, Nordlige Staters, Sydlige Staters, Indisk Territorium, Mellem Staternes, Vestlige Staters, Californien og Nordvestlige Staters. Den oprindelige Skandinaviske Mission er bleven delt og indbefatter en Dansk, en Svensk og en Norsk Mission. Ogsaa den Britiske Mission har til Tider været delt i mindre Dele, som har været kendt under forskellige Navne, som Engelsk, Welsk, Skotsk og Irsk. Ved at undersøge disse Underafdelinger finder vi, at siden Kirkens Organisation i 1830 har der været oprettet omtrent 40 særskilte Missioner, af hvilke 27 fremdeles eksisterer.

Efter en gennemgaaende Undersøgelse af Kirkens Historie og af indsamlede Oplysninger fra alle mulige Kilder, er vi nu istand til efter en indgaaende Beregning at opgive, at Kirken siden dens Organisation i 1830 og til Slutningen af 1926 har udsendt tilnærmelsesvis nøjagtig 35.275 Missionærer fra dens Hovedkvarter for at forkynde Evangeliet i mange forskellige Lande paa Jorden. Dette Antal indbefatter dog ikke alle de Missionærer, som har virket for Forkyndelsen af Evangeliet; thi medens de Ældster, som udsendtes fra Kirkens Hovedkvarterer, aabnede de forskellige Missioner i Verden og indtog andre ledende Stillinger, saa har Tusinder af lokale Ældster arbejdet med samme Nidkærhed og Sukces, i Særdeles-

hed i Lande, hvor det engelske Sprog ikke er almindeligt. Disse lokale eller indfødte Ældster har i mange Tilfælde endog haft mere Sukces end mange af de, der udsendtes fra Hovedkvarteret. I tidligere Dage var der maaske tyve lokale Missionærer til hver amerikansk Missionær, saavel paa de Britiske Øer som i de skandinaviske Lande, Tyskland og Svejts. Denne Regel er imidlertid bleven forandret i de senere Aar, da det meste af Missionærarbejdet udføres af amerikanske Ældster. Men, om vi kaster et tilbagegaaende Blik paa Kirkens Missionsarbejde i de 97 Aar, som den har eksisteret, saa er vi sikker paa, at der i det mindste har været kaldet og beskikket 70.000 Ældster og kvindelige Missionærer til Tjenesten med at forkynde Evangeliet i Verden.

I Betragtning af det Faktum, kan det med god Samvittighed overlades til ethvert retsindigt Menneskes Skøn, som er interesseret i det store Sidste Dages Værk, paabegyndt af Joseph Smith, under guddommelig Ledelse, at bedømme om Kirkens Ældster og Missionærer som et Hele har været tro til deres Kald at forkynde Evangeliet, som dem befalet, til enhver Nation, Slægt, Tungemaal og Folk. Specielt naar det tages i Betragtning, at denne store Stab af Arbejdere i Herrens Vingaard i mange Tilfælde har prædiket og arbejdet foruden Pung og Taske eller i det mindste har udført Arbejdet paa deres egen Bekostning eller paa deres Forældres eller Slægts Bekostning.

Dersom der er nogle Lande i Verden, som ikke har været besøgt af Sidste Dages Helliges Missionærer, da er denne ikke Kirkens Fejl, ikke heller kan dette tilskrives dens Missionærer, men det beror mest paa det Faktum, at religios Frihed ikke har eksisteret i alle Nationer, og at vore Ældster i mange Tilfælde har været forbudt af strenge Love at opfylde den guddommelige Befaling. I adskillige Lande har de endog været forbudt at lande, i andre Lande, hvor de har været saa heldig at lande, er de ofte bleven fængslet og udvist. Jeg er aldeles overbevist om, at Kirkens Autoriteter har stedse været

villig og er endnu villig til at sende Missionærer til enhver Nation under Solen, dersom de Landes Regeringer og Befolkning er villig til at modtage dem. Gud give, at Nutidens Israel snart maa nyde det Privilegium uden Hindring at kunne forkynde Evangeliet i hele Verden. Amen.

AFSKEDSHILSEN

til mine Medarbejdere i det store Hjælpeforeningsarbejde.

Efter at have modtaget en hæderlig Afløsning og Tiden nærmer sig, da vi skal forlade Europa, ønsker vi at sende eder alle vor hjerteligste Hilsen og byde eder Farvel med Tak for det gode Samarbejde.

I tre anstrengende, men glædelige Aar har vor Interesse fulgt eder. I vore Bønner har I været erindret; vore Tanker vil fremdeles være hos eder, og vore Bønner for eder vil ikke ophøre efter vor Afrejse fra de Lande, der har bragt os saa mange rige Erfaringer.

Under vore Besøg i eders smukke Lande har det ikke været let for os at vise den Taknemmelighed, som vi kunde ønske at lægge for Dagen for den varme Velkomst, der blev givet os, og for den udstrakte Gæstfrihed og for de mange prægtige Blomster og Gaver, der blev skænket os. Vi beklager, at vi ikke har været i Stand til paa nogen udtrykkelig Maade at vise vor Paaskønnelse; kun igennem »Andre« kunde vi udtrykke vore hjertelige Følelser, vi længtes saa meget efter at udtale personlig. Kun den, der har prøvet at tale ved Stedfortræder, kan forstaa Vanskeligheden ved at holde Tankerne sammenknyttede; undertiden fejler man i at bibringe Folk den rette Forstaaelse, men vi maa trøste os med, at Herren har givet Tilhørerne Hjertets Forstaaelse. Vi haaber derfor gennem det skrevne Ord at kunne udtrykke nogle af de Tanker, vi ikke fik fremført, og lægge Eftertryk paa de Tanker, som allerede er udtalte.

Den fremherskende Idé, at Profeten Joseph Smiths Motiv til i 1842 at organisere Hjælpeforeningerne, var grundet paa Menneskekærlighed. Hans Hensigt var, at Velsignelse og Oploftning skulde komme — ikke alene til Kvinderne i vor Kirke, men til alle Kvinder, igennem Aandens Indflydelse paa Kvindeforeningsarbejdet. Vi anerkender som Sandhed, at de, som velsigner andre, skal selv modtage en større Velsignelse.

De utallige Tusinder, som har været bæret med Medlemskab i disse Foreninger igennem de mange Aar siden deres Oprettelse, har haaret overbevisende Vidnesbyrd om deres Nytte, saaledes som det var forudset af den profetiske Leder.

Hensigten med Organisationen, som den var planlagt i det første Mode, skont den er meget udvidet, har dog ikke behovet nogen Omforandring. Hver Maaned gaar en større og større Armé af Kvinder ud for at søge efter nodlidende, for at besøge de syge, tage Vare af de døde og i det hele taget yde al den Hjælp, der er ønsket, og som det er muligt at udføre. De bestræber sig for at rette paa Moralen og fremhjælpe Dyden i Samfundet. Organisationernes Ledere drager Omsorg for legemlig, aandelig og moralsk Uddannelse for Medlemmerne ved Hjælp af vel udarbejdede Lektier.

Organisationens Virksomhed som et Hele har ofte været fremsat i foregaaende Artikler, men ikke alle Medlemmer paaskønner den individuelle Fordel, der tilflyder disse Foreningers virksomme Arbejdere. Funktionærerne bliver uddannet til at kunne overtage ledende Stillinger. Hundreder af tilbageholdne, men selvbevidste og dygtige Kvinder har igennem Ansvarlighed udviklet sig til at blive tillidsfulde og interesserede Ledere, fordi de har været tvungne til at spare Tid og Energi for at kunne udføre deres Kirkearbejde. De er tillige bleven dygtige Ledere i deres Hjem. Organisationslederne og Klasselederne er, grundet paa deres Forberedelse til at lære andre, selv bleven udviklet i og belært om Kirkens Lærdomme, og ved at de har haft med Regnskaberne at gøre, har de derved ofte kunnet erholde betroede Stillinger i Forretningslivet. En anden Fordel, de har haft ved at indtage

disse Stillinger, er, at de har lært at udtrykke deres Tanker i offentlige Møder og ved Praktisering lært at bede. En Skribent har sagt, at enhver, der henvender sine Tanker i Bøn til Herren i een Time, føler mere Glæde herved i sit Hjerte end ved at overvære alle de Festligheder, der har været paa Jorden siden dens Grundlæggelse. En anden har sagt, at Morgenbønnen er den Nogle, der aabner Skatkammeret til Guds Barmhjertighed og Velsignelse; og at Aftenbønnen er den Nogle, der skyder os ind under Guds Beskyttelse og Varetægt. Hvor nødvendigt er det derfor ikke for Kvinden at bede?

Derfor, kære Sostre! Spørgsmaalet, der ligger for os, er: »Hvad er vor Pligt for Tiden?« Profetens Plan og Hensigt var i Sandhed inspireret, og hans Syn paa Organisationens Nytte i Fremtiden var klart. Den Virksomhed, vore Forgængere paa-begyndte, er vokset hvert efterfølgende Aar. Fremtidens Virksomhed hviler paa de nuværende Ledere og Medlemmer, enhver maa bære sit Ansvar, for at Udviklingen kan fortsættes.

En dygtig Kvindeforeningspræsident maa være meget alsidig. Hendes Tro baade paa Gud og paa sig selv maa være stærk; hun maa tillige være paalidelig i Ord og Handling, være taktfuld, taalmodig, sympatetisk og oprigtig. Det burde være et Ønske hos enhver Leder at følge Jesu Ord, saaledes som de findes i Joh. 21: 15—17: »Fød mine Faar«. De Kvinder, der er bæret med en Kaldelse til disse vigtige Stillinger, skal ligeledes erindre det andet Vers i det fjerde Kapitel af Pagtens Bog, der lyder saaledes: »Derfor ser til, o I, der indgaar i Guds Tjeneste, at I tjener ham af eders ganske Hjerte, Sjæl, Sind og Styrke, at I kan staa ulastelige for Gud paa den yderste Dag.« De maa ifore sig Barmhjertighedens Kaabe, saaledes som det siges af Apostelen Paulus i hans Brev til Kor. 13. Kapitel. Erindrer altid Ordet Barmhjertighed, som i udvidet Forstand mener Kærlighed.

Lederne og Medlemmerne skal tilsammen stræbe efter at faa Aanden af Arbejdet, den Aand, som uddriver Splid og Strid, den Aand, der paa en uegennyttig Maade fremmer Sa-

gen, og som altid holder i Erindring, at Bogstavet dræber, men Aanden giver Liv.

Af hele vort Hjerte nedbeder vi vor himmelske Faders vedblivende Velsignelse over eder, og vi haaber, at I vil give vore Efterfølgere al den Kærlighed og loyale Stotte, som vi har modtaget.

Eders hengivne

May Booth Talmage.

DET NYE TEMPEL I ARIZONA.

Det syvende i Rækken.

Det nye Tempel i Mesa, Arizona, blev indviet den 23. Oktober under stor Højtidelighed og i Overværelse af omkring 20.000 Mennesker.

Indvielsesceremonien begyndte ved Solopgang, idet Stephens Kantate »Synet« blev sunget paa Taget af Sidebygningen til Templet af de sammensluttede Kor fra Hollywood og Los Angeles Stav.

Tilstede ved Indvielsen var et stort Antal af Kirkens ledende Brødre. Indvielsesbønnen blev opsendt af vor Profet og Leder i en klingrende Tone, og den blev gentaget i alle Møderne om Søndagen og de følgende to Dage, paa hvilke Møder blev afholdt. Den var den mest inspirerende Del af hver Guds-tjeneste. Det første Møde om Søndagen aabnedes med Bøn af Patriark Hyrum G. Smith, hvorefter Præsident Grant bød Forsamlingen velkommen. I Lobet af Dagen talte Præsident A. W. Ivins, Præsident Rudger Clawson, Ældsterne Geo. A. Smith, Geo. F. Richards, David O. McKay, Joseph Fielding Smith, Stephen L. Richards og Richard R. Lyman af de Tolvs Raad, J. Golden Kimball og Joseph W. McMurrin af de Halvfjerds Raad.

Ved Møderne, der blev afholdt Mandag den 24. Oktober, talte Ældsterne Melvin J. Ballard af de Tolvs Raad, Rulon S. Wells af de Halvfjerds, John A. Widtsoe af de Tolvs Raad og

Præsidenterne Ivins og Grant. Desuden talte Rey L. Pratt, Præsident over den Meksikanske Mission, og Edwin C. Santeo, en Lamanit, der talte i de Indfødtes Sprog. Smuk Sang udførtes af et Indianerkor.

Det afsluttende Møde blev holdt Torsdag Eftm., ved hvilket Præsidenterne Heber J. Grant, A. W. Ivins, Rudger Clawson, Patriark H. G. Smith, Apostel Geo. F. Richards og Præsident J. Golden Kimball talte. Ved Mødet Tirsdag Form. talte Præsident Rey L. Pratt, Ældsterne Richard R. Lyman og Melvin J. Ballard af de Tolvs Raad, Biskop Sylvester Q. Cannon, Apostel Joseph Fielding Smith og Præsident Grant.

Om Aftenen fra 6 til 8 blev en Sammenkomst afholdt for Bornene, der i Hundredvis fyldte Bygningen. Særdeles nydelig Sang blev udført, og Taler passende for Lejligheden blev holdt.

Opførelsen af et Tempel i Mesa blev allerede taget under Overvejelse i 1908, men ingen Beslutning taget før i Oktober 1912. I December s. A. rejste Præsident Joseph F. Smith, Præsident Anthon H. Lund og flere af Apostlene til Mesa for at tage nogle Tomter i Øjesyn, men intet Valg blev truffet, og da Verdenskrigen udbrød, blev det bekendtgjort, at intet vilde blive foretaget, saa længe Krigen rasede. Ved Oktober-Konferencen 1919 blev det tilkendegivet, at en Grund var erhvervet, og et Tempel vilde blive opført. Præsident Heber J. Grant, Ældsterne David O. McKay og Geo. Richards af de Tolvs Raad og Willard Young valgte Byggegrunden, der blev inviet af Præsident Grant den 28. December 1921. Arbejdet blev paabegyndt den 25. April 1922 og selve Bygningen den 5. Januar 1923.

Det celestiale Værelse, det smukkeste af alle Salene, er forsynet med Paneler af hvidt italiensk Marmor. Foran Vinduerne fra Loft til Gulv hænger røde, spanske Fløjelsgardiner, og Gulvet er dækket med hvidgule Marmorfliser og kostbare Tæpper. Stole og Sofaer er betrukne med Fløjl, alt Træværk er Valnøddetræ. Pragtfulde gyldne Kandelabre oplyser Salen.

Syd for denne Sal er de andre. Værelser grupperet. Alt er udstyret med Smag og i en Stil, der svarer til deres Brug, og saa let tilgængeligt og praktisk, som det er muligt. Døbefonten bæres af Øksne, formede af den norske Billedhugger Torleif Knapphus.

HØSTKONFERANCEN I OSLO.

Lordag 22. oktober 1927 kl. 8 eftm. avholdt Oslo grens sangkor sin vanlige aftenunderholdning under ledelse av sanginstruktør Eyolf Arveseth.

Søndag formiddag kl. 10¹/₂ avholdt søndagsskolen sin halv-aarlige konference. Sang: »Lad hvert et hjerte frydes«. Bøn av Einar A. Strand. Sang: »O du salighetens klippe«. Et godt program blev derefter utført. Bror Nielsen, bestyrer av Moss søndagsskole, og Ingvald Johansen, bestyrer av Drammen søndagsskole, gav rapport av deres virksomhet. Taksigelse av Henry Larsen.

Medlemsmote avholdtes kl. 2 under præsidium av missionspræsident Lorenzo W. Anderson. Sang: »Vaagn op, hør røsten lyder«. Bøn av ældste John W. Olsen. Sang: »Nu vi os forsamle her«. Nadveren blev administreret av Thorvald Carl sen og Kristian O. Kristiansen. Paa forhoiningen var følgende fra Zion tilstede: Præsident Lorenzo W. Anderson, Olive M. Anderson, grensforstander James Ericksen, Howard J. Engh, Alonzo Andersen, George William Thulin, Henry Henricksen, John W. Olsen, Hyrum E. Straaberg, Rudolph C. Bjørnn, Hyrum L. Jensen og George N. Anderson.

Præsidenten opfordret søskende at opfylde deres pligter og leve op til det lys, Herren havde givet dem. Han foreslog derefter kirkens generalautoriteter: James E. Talmage og John A. Widtsoe som nuværende og tilkommende præsidenter av den Europæiske mission, Lorenzo W. Anderson som præsident av den Norske mission, Olive M. Andersen som præsidentinde

av de kvindelige hjælpeforeninger i Norge, Alonzo Andersen som missionssekretær og ovenstaaende som missionær til at virke i Oslo distrikt. Alle forslag vedtoges enstemmigt.

Grensforstander James Ericksen omtalte sine missionserfaringer i kirken, gav gode raad og formaninger og bar sit vidnesbyrd. Ældste George William Thulin mindet søskende om den tid, han som ung gut gik til søndagsskolen her i Oslo, og bar vidnesbyrd om evangeliet.

Ruth Johanne Haagensen blev velsignet av James Ericksen.

Søndag aften kl. 7. Koret sang: »Med en forenet rost«. Bøn av Otto Gebhardt. Sang: »Se, jeg staar ved døren«.

Missionspræsidenten uttalte sin glæde over at se saa mange tilstede. Disse unge mænd, som Herren har kaldet til at fremme sit værk, har ikke gaaet i skoler og lært Græsk og Latin for at prædike evangeliet. Det er saa simpelt, at alle kan forstaa det, og ønsket at høre dem alle. Følgende ældster fremstod og talte faa ord: John W. Olsen, George N. Andersen og Rudolph C. Bjørnn. Til avveksling sang dobbeltkvartetten: »Til Østerland vil jeg fare« og »O, min Fader, du som kjender«. Henry Henricksen, Hyrum Straaberg, Alonzo Andersen og Olive M. Andersen talte. Koret sang: »Jeg tjener Gud, mens jeg er ung«. Hyrum L. Jensen, Howard J. Engh, George William Thulin og James Ericksen bare deres vidnesbyrd. Møtet slutted med salmen: »I vor Forlosers navn«. Taksigelse av Carl M. Hagberg. Møtet var besøgt av 370.

Missionærmøte avholdtes mandag og tirsdag. Alle uttalte deres følelser og mottog raad av præsidenten og James Ericksen. Hyrum L. Jensen var afløst til at reise hjem. Præsidenten beskikket derpaa følgende missionærer til sine arbeidsfelter: George William Thulin og Rudolph C. Bjørnn til Drammens gren, John W. Olsen og Hyrum E. Straaberg til Arendals gren, Hilmer P. Simonsen til Frederiksstad gren, Howard J. Engh og Henry Hendricksen til Skien gren og James Ericksen og George N. Anderson til Oslo gren.

Oslo gren avholdt konferance mandag aften kl. 8. Rapport

ter fra de forskjellige organisationer var fremlagt av bestyrelsen. James Ericksen var opholdt som forstander av Oslo gren med Ludvig Arnesen og Henry Larsen som raadgivere.

Tirsdag aften avholdtes en stor fest. Der var syv dopte under konferancen.

Carl M. Hagberg, skriver.

OSLO GRENS 75-AARS JUBILÆUM.

I anledning Oslo grens 75-aars jubileum næste aar vil der utkomme en kortfattet historie over den norske misjons virksomhet i de snart forløpne 75 aar og vil indeholde:

Indførelsen av evangeliet til Norge og forskjellige avisers uttalelser. Organisasjoner av de første grene. Indvielse av de første kirkebygninger. Sangforeningers, kvindelige hjelpeforeningers og ungdomsforeningers opprettelse m. m.

Historien er samlet og utarbeidet av Carl M. Hagberg og vil antagelig bli omkring 3 à 4 16-sidige ark, altsaa 64 sider og trykt paa godt papir i pent 8° format.

Boken vil ogsaa bli illustret med billeder av de første motelokaler saavel i Oslo som fra de ovrigte byer, samt billeder av de misjonærer, der kjæmpet for evangeliets indførelse i Norge fra begyndelsen av.

Abonnementsprisen er sat saa lav for at det kan være overkommelig for dem, der maatte ha interesse av at erholde den norske misjons historie for en pris av kr. 2,50 inden Norges grændser incl. porto og 1 dollar til Amerika incl. porto i heftet omslag.

Da boken ikke kan sættes i arbeide, førend et passelig abonnementsantal er tegnet og kontingenten betalt, bedes enhver, der maatte ha interesse av at støtte foretagendet, om at indsende bestillinger snaest muligt til Osterhausgaten 27, Norge.

Bokens manuskript er desuten gjennemset og anbefalet av

historieskriver Andrew Jenson, likesom misjonspræsidenten for den europæiske misjon dr. James E. Talmage har git foretagendet sin varmeste anbefaling, og likeledes misjonspræsidenten for den norske misjon Lorenzo W. Andersen.

Hermed være foretagendet anbefalet paa det bedste.

Oslo, i november 1927.

Broderligst

Carl M. Hagberg.

»Bikuben« bedes venligst at opta ovenstaaende.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 318.)

EN MISSIONSKIRKE.

Enhver Organisation har selvfølgelig det Formaal at sammenbinde dens Medlemmer, især maa dette være Tilfældet med et Samfund, der beskæftiger sig med Filosofien angaaende Menneskets Stilling i Universet. I Kristi Kirke er dette dens fornemste Opgave, nemlig at tilvejebringe den største Glæde for hele Menneskeslægten.

En Kirke med en Hensigt. Jordelivets Erfaringer er, ifølge de fundamentale Læresætninger, der er bleven fremsat i de foregaaende Kapitler, Mennesket behjælpelig i dets Udvikling, saaledes at det kan blive i Stand til at opnaa mere Magt og derfor en større Glæde. Som allerede bemærket, er det ifølge Sagens Natur umulig for et intelligent Væsen at opnaa den største Grad af Glæde, undtagen andre lignende Væsener samtidig skrider fremad. Den antagne Plan vil faa et heldigt Resultat, kun forsaavidt alle, eller i det mindste et Flertal af dem, der antog samme, kan frelses. Kirken, et Led i den »store Plan«, strider uafsladelig for denne Sag som en Hovedopgave: Alle maa frelses! Kirkens Arbejde kan faktisk ikke siges at være fuldendt, før enhver i det mindste har faaet Sandheden at høre. Der kan ikke være Tale om Salighed for nogle faa

frelste Sjæle, onringende Guds Trone, medens Mængden paa samme Tid vaander sig i Helvede. Kirkens største Mission er nødvendigvis at bringe alle Mennesker til Sandheds Erkendelse. Dette er Kirkens Almenopgave.

Nutidens Haab. Mennesker frelses ikke blot ved, at de lærer Sandheden at kende. De maa efterleve den i deres daglige Liv. Livet er i Virkeligheden en uendelig Følgerække af Dage, hvilke hver især maa bringe lidt mere Udvikling end den foregaaende Dag. Det gælder om at udnytte til det yderste hver Dag af vort Liv. Kirken maa være os behjælpelig hver eneste Dag i alt, hvad der henhører til det daglige Liv, lige fra den Mad, man spiser, til de dybeste aandelige Tanker, man beskæftiger sig ned. For Menneskets Vedkommende maa hver Dag være et Skridt fremad, hen imod den evige Ophøjelse, som det tragter efter. Heri bestaar det daglige Haab, der besjæler ethvert tænkende, fremadskridende Væsen. Som sagt, det er én af Kirkens Hovedopgaver i dens Missionsvirksomhed at komme dets Medlemmer til Hjælp i det daglige Liv.

Timelig Frølse. I en Kirke, hvor Principper som de foregaaende gør sig gældende, kan der ikke være Tale om Adskillelse mellem det aandelige og det timelige. Vi tilhører et mangesidigt Univers. Alligevel er der kun en virkelig »stor Plan« for os at se hen til. Det er muligt, at det aandelige er af den største Betydning i Himmelen, men for os, der bor paa Jorden, er det nødvendigt at tage Hensyn til timelige Vilkaar. Eftersom det er umuligt at adskille timelige fra aandelige Anliggender, forsøger Kirken at bistaa dens Medlemmer i deres daglige Affærer. Kirkens Missionsvirksomhed bestaar faktisk for en stor Del i at forbedre dens Medlemmers timelige Omstændigheder. Det er kun, naar der sørges for det timelige saa vel som for det aandelige Liv, at Kirken tilfulde kan rigtig udfolde sig og nyde den største Glæde, saaledes kan ogsaa Kirken kun under sunde timelige Forhold skride frem mod den højeste Lykke.

Det udenlandske Missionssystem. I en Kirke, hvor alle dens

mandlige Medlemmer enten har eller kan faa Præstedømmet, og hvis sammenbindende Missionsaand gør sig gældende i alle Retninger, er det en Selvfølge, at alle Kirkens Medlemmer, baade Mænd og Kvinder, kan blive opfordret til at udføre timeligt eller aandeligt Missionsarbejde til Opbyggelse for deres Medmennesker.

(Fortsættes.)

SØNDAGSSKOLENS NADVERVERS OG KORLEKTIE

for December 1927.

Nadververs:

Jeg kommer til dig helt angerfuld,
Jeg føler din Kærlighed for mig
I dette Sakrament kære Frelser,
Jeg altid ihukommer dig.

Korlektie:

Thi enhver, der gør min Faders Vilje, som er i Himlene, han er min Broder og Søster og Moder.

Math. 12. Kap. 50. V.

Da kom Jesus fra Galilæa til Jordanen til Johannes for at døbes af ham. Men Johannes forment ham det og sagde: Jeg har behov at døbes af dig, og du kommer til mig! Men Jesus svarede og sagde til ham: Tilsted det nu; thi saaledes bør det os at fuldkomme alt, hvad Ret er. Da tilstedte han ham. (Matt. 3: 13-15.)

INDHOLD:

Tale af Andrew Jenson....	353	Høstkonferencen i Oslo....	363
Afskedshilsen.....	358	Oslo Grens 75-Aars Jubilæum	365
Det nye Tempel i Arizona.	361	Fornuftmæssig Teologi....	366

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.